

Примерни задачи за пръстени по Алгебра 2

Задача 1. Да се определи кои от следните числови множества образуват пръстени относно обичайните операции събиране и умножение на комплексни числа:

$$(a) R_1 = \left\{ \frac{a}{p^k} \mid a \in \mathbb{Z}, k \in \mathbb{N}, p \text{ не делува } a \right\},$$

където p е фиксирано просто число;

$$(b) R_2 = \left\{ \frac{a}{b} \mid a, b \in \mathbb{Z}, b \neq 0, (a, b) = 1, p \text{ не делува } b \right\},$$

където p е фиксирано просто число;

$$(c) R_3 = \{x + y\sqrt[3]{2} \mid x, y \in \mathbb{Q}\};$$

$$(d) R_4 = \{x + y\sqrt[3]{2} + z\sqrt[3]{4} \mid x, y, z \in \mathbb{Q}\}.$$

Задача 2. Да се определи кои от следните подмножества на пръстена $M_{n,n}(F)$ на матриците от ред n с елементи от числово поле F образуват подпръстен:

$$(i) S_1 = \{A \in M_{n,n}(F) \mid A^t = A\};$$

$$(ii) S_2 = \left\{ A = \begin{pmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & 0 & \dots & 0 \end{pmatrix} \mid a_{i1} \in F \right\};$$

Отговор: (i) Не. (ii) Да.

Задача 3. Нека R е комутативен пръстен с единица 1_R . Да се докаже, че:

- (i) идеалът I на R съвпада с R тогава и само тогава, когато I има непразно сечение $I \cap R^* \neq \emptyset$ с мултипликативната група R^* на R ;
- (ii) пръстенът R е поле тогава и само тогава, когато единствените идеали в R са нулевият $\{0_R\}$ и целият пръстен R .

Упътване: (i) Ако $I = R$, то $1_R \in I \cap R^*$. Обратно, произволен елемент $r_o \in I \cap R^*$ има обратен $r_o^{-1} \in R$, така че $1_R = r_o^{-1}r_o \in I$. Сега за всяко $r \in R$ имаме $r = r1_R \in I$ и $I = R$.

(ii) Нека R е поле, а $I \neq \{0_R\}$ е ненулев идеал. Тогава съществува $r \in I \setminus \{0_R\}$. Съгласно обратимостта на r в R получаваме, че $1_R = r^{-1}r \in I$, откъдето $I = R$ по (i). Обратно, ако единствените идеали на R са $\{0_R\}$ и R , то за произволен ненулев елемент r на R , главният идеал $\langle r \rangle = rR$, породен от r съдържа ненулев елемент r , така че $rR = R$. Оттук съществува $s \in R$ с $rs = 1_R$ и r е обратим в R . По този начин, всеки ненулев елемент на R е обратим относно умножението и R е поле.

Задача 4. Дадена е таблицата за събиране и част от таблицата за умножение в пръстена $R = \{a, b, c, d, e, f\}$:

$+$	a	b	c	d	e	f	$.$	a	b	c	d	e	f
a	a	b	c	d	e	f	a	a	a	a	a	a	a
b	b	c	d	e	f	a	b	a	b	c	d	\dots	f
c	c	d	e	f	a	b	c	a	c	\dots	a	c	e
d	d	e	f	a	b	c	d	a	d	\dots	d	\dots	d
e	e	f	a	b	c	d	e	a	e	c	a	e	c
f	f	a	b	c	d	e	f	a	f	\dots	d	c	b

(i) Да се попълни таблицата за умножение на R .

(ii) Да се намерят подпръстените на R .

(iii) Да се намерят всички идеали в R .

Упътване: (i) Ако ред (съответно, стълб) от таблицата за умножение съдържа единствен неизвестен елемент xy , представяме десния множител y (съответно, левия множител x) на този елемент като сума на два други елемента и прилагаме десния (съответно, левия) дистрибутивен закон за събиране и умножение.

(ii) Определете първо подгрупите $(I, +)$ на адитивната група $(R, +)$. За целта, проверете, че $a \in R$ е нулата на пръстена R . Търсим $I = \{r(i_1), \dots, r(i_p)\} \subseteq R$ като подмножество на R , съдържащо $a = 0_R$, чийто брой на елементите p дели броя на елементите $|R|$ на R . Докажете, че такова подмножество $I = \{r(i_1) = a = 0_R, r(i_2), \dots, r(i_p)\}$ е подгрупа на $(R, +)$ тогава и само тогава, когато за всяко $1 \leq j \leq p$ редът с номер i_j от таблицата за събиране съдържа пермутация на $r(i_1), \dots, r(i_p)$ в стълбовете с номера i_1, \dots, i_p . Комутативността на събирането в пръстена R е еквивалентна на симетричността на матрицата за събиране. Затова $(I = \{r(i_1) = a = 0_R, r(i_2), \dots, +\}) \leq (R, +)$ точно когато за всяко $1 \leq k \leq p$ стълбът с номер i_k от таблицата за събиране съдържа пермутация на $r(i_1), \dots, r(i_p)$ в редовете с номера i_1, \dots, i_p .

Подгрупа $(I, +)$ на $(R, +)$ е подпръстен точно когато в таблицата за умножение сечението на редовете и стълбовете, отговарящи на i_1, \dots, i_p съдържа само елементи с номера i_1, \dots, i_p .

(iii) Подгрупа $(I, +)$ на $(R, +)$ е идеал в R , ако целите редове и стълбове от таблицата за умножение на R , отговарящи на i_1, \dots, i_p , съдържат само елементи с номера i_1, \dots, i_p .

Задача 5. Да се докаже, че произволна крайна комутативна област R с единица е поле.

Упътване: За произволен елемент $r \in R \setminus \{0\}$ проверете, че изображението $\mu_r : R \rightarrow R$, $\mu_r(x) = rx$ за $\forall x \in R$, действащо като умножение с r е взаимно еднозначно и интерпретирайте праобраза $\mu_r^{-1}(1)$ на единицата 1 на R .

Задача 6. Да се докаже, че множеството

$$\mathbb{Z}[i] = \{a + bi \mid a, b \in \mathbb{Z}\}$$

е комутативна област с мултипликативна група $\mathbb{Z}[i]^* = \{\pm 1, \pm i\}$. Поле ли е $\mathbb{Z}[i]$?

Упътване: Ако $z = a + bi \in \mathbb{Z}[i]^*$, то съществува $t = c + di \in \mathbb{Z}[i]$ с $tz = 1$. Оттук $|t|^2|z|^2 = 1$ с $|t|^2 = c^2 + d^2$, $|z|^2 = a^2 + b^2 \in \mathbb{Z}^{\geq 0}$. Следователно $a^2 + b^2 = c^2 + d^2 = 1$ и $z \in \{\pm 1, \pm i\}$. Включването $\{\pm 1, \pm i\} \subseteq \mathbb{Z}[i]^*$ се проверява непосредствено.

Областта $\mathbb{Z}[i]$ не е поле, защото има ненулеви елементи, които не са обратими относно умножението.

Задача 7. Дадени са подмножествата

$$R_1 = \left\{ \begin{pmatrix} 0 & a_{1,2} & \dots & a_{1,n-1} & a_{1,n} \\ 0 & 0 & \dots & a_{2,n-1} & a_{2,n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & a_{n-1,n} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \end{pmatrix} \mid a_{i,j} \in \mathbb{Q} \right\} \quad u$$

$$R_2 = \left\{ \begin{pmatrix} a_{1,1} & a_{1,2} & \dots & a_{1,n-1} & a_{1,n} \\ 0 & a_{2,2} & \dots & a_{2,n-1} & a_{2,n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a_{n-1,n-1} & a_{n-1,n} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & a_{n,n} \end{pmatrix} \mid a_{i,j} \in \mathbb{Q} \right\} \subset M_{n,n}(\mathbb{Q})$$

на пространство $M_{n,n}(\mathbb{Q})$ на матриците от n -ти ред с рационални елементи. Да се определи кои R_i са подпростени и кои R_i са идеали.

Решение: Матрица $M = (M_{i,j})_{i,j=1}^n \in M_{n,n}(\mathbb{Q})$ принадлежи на R_1 точно когато $M_{i,j} = 0$ за $\forall n \geq i \geq j \geq 1$. Ако $A, B \in R_1$, то $(A - B)_{i,j} = A_{i,j} - B_{i,j} = 0$ и $(AB)_{i,j} = \sum_{s=1}^n A_{i,s}B_{s,j} = \sum_{i < s < j} A_{i,s}B_{s,j} = 0$ за $\forall n \geq i \geq j \geq 1$. Следователно R_1 е подпръстен на $M_{n,n}(\mathbb{Q})$. За

$$C = \begin{pmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \end{pmatrix} \in M_{n,n}(\mathbb{Q}) \quad \text{и} \quad A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \end{pmatrix} \in R_1$$

имаме

$$CA = \begin{pmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{pmatrix} \notin R_1,$$

така че R_1 не е идеал на $M_{n,n}(\mathbb{Q})$.

Аналогични разглеждания доказват, че подмножеството R_2 е подпръстен, но не и идеал в $M_{n,n}(\mathbb{Q})$.

Задача 8. Да се докаже, че ако I_α са идеали в пръстен R за всички $\alpha \in A$, то сечението $\bigcap_{\alpha \in A} I_\alpha$ е идеал в R .

Задача 9. Ако I и J са идеали в пръстен R , то множеството

$$I + J = \{\alpha + \beta \mid \alpha \in I, \beta \in J\}$$

се нарича сума на I и J . Да се докаже, че сумата $I + J$ на идеали I и J в пръстен R е идеал в R .

Задача 10. Ако I и J са идеали в пръстен R , то множеството

$$IJ = \left\{ \sum_{i=1}^n \alpha_i \beta_i \mid \alpha_i \in I, \beta_i \in J \right\}$$

се нарича произведение на идеалите I и J . Да се докаже, че произведението IJ на идеали I и J в пръстен R е идеал в R .

Задача 11. За произволни естествени числа $m, n \in \mathbb{Z}$ с най-голям общ делител $d = (m, n)$ и най-малко общо кратно $\mu = [m, n]$ е в сила:

- (i) $(m\mathbb{Z})(n\mathbb{Z}) = mn\mathbb{Z}$;
- (ii) $m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z} = d\mathbb{Z}$;
- (iii) $m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z} = \mu\mathbb{Z}$.

Решение: (i) По определение,

$$(m\mathbb{Z})(n\mathbb{Z}) = \left\{ \sum_{i=1}^k (mx_i)(ny_i) = mn \left(\sum_{i=1}^k x_i y_i \right) \mid k \in \mathbb{N}, x_i, y_i \in \mathbb{Z} \right\} \subseteq mn\mathbb{Z}.$$

Обратно, за $\forall z \in \mathbb{Z}$ имаме $mnz = (m \cdot 1)(n \cdot z) \in (m\mathbb{Z})(n\mathbb{Z})$, така че $mn\mathbb{Z} \subseteq (m\mathbb{Z})(n\mathbb{Z})$ и $(m\mathbb{Z})(n\mathbb{Z}) = mn\mathbb{Z}$.

(ii) От една страна, $m, n \in d\mathbb{Z}$, защото d дели m и n . Идеалът $d\mathbb{Z}$ е затворен относно умножение с цели числа, така че $m\mathbb{Z} \subseteq d\mathbb{Z}$ и $n\mathbb{Z} \subseteq d\mathbb{Z}$. Следователно $m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z} \subseteq d\mathbb{Z}$, защото $(d\mathbb{Z}, +)$ е подгрупа на $(\mathbb{Z}, +)$. За обратното включване $d\mathbb{Z} \subseteq m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z}$ използваме тъждеството на Безу $d = mu + nv$ с цели $u, v \in \mathbb{Z}$. По-точно, от $mu \in m\mathbb{Z}$ и $nv \in n\mathbb{Z}$ следва $d = mu + nv \in m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z}$. Сумата $m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z}$ на идеалите $m\mathbb{Z}, n\mathbb{Z}$ е идеал в \mathbb{Z} , така че $d\mathbb{Z} \subseteq m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z}$ и $d\mathbb{Z} = m\mathbb{Z} + n\mathbb{Z}$.

(iii) Ако $\alpha \in m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z}$, то m и n делят α , така че α е общо кратно на m и n . Оттук, най-малкото общо кратно μ на m и n дели α и $\alpha \in \mu\mathbb{Z}$. Това доказва включването $m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z} \subseteq \mu\mathbb{Z}$. Обратно, общото кратно μ на m и n се дели както на m , така и на n . Следователно $\mu \in m\mathbb{Z}$ и $\mu \in n\mathbb{Z}$, откъдето $\mu \in m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z}$. Сечението $m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z}$ на идеалите $m\mathbb{Z}$ и $n\mathbb{Z}$ е идеал в \mathbb{Z} , така че $\mu\mathbb{Z} \subseteq m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z}$ и $\mu\mathbb{Z} = m\mathbb{Z} \cap n\mathbb{Z}$.

Задача 12. Идеалите I_1, \dots, I_n в комутативен пръстен с единица R са взаимно прости, ако $I_a + I_b = R$ за всички $a \neq b$. Да се докаже, че идеалите $m_1\mathbb{Z}, \dots, m_n\mathbb{Z}$ в пръстена \mathbb{Z} на целите числа са взаимно прости тогава и само тогава, когато числата m_a и m_b са взаимно прости за всички $a \neq b$.

Теорема 13. (Китайска теорема за остатъците) Нека I_1, \dots, I_n са два по два взаимно прости идеала в комутативен пръстен с единица R и $c_1, \dots, c_n \in R$. Тогава съществува $c \in R$, така че $c + I_j = c_j + I_j$ за $\forall 1 \leq j \leq n$.

Доказателство: С индукция по $n \geq 2$, ако $I_1 + I_2 = R$, то съществуват $\alpha_1 \in I_1$ и $\alpha_2 \in I_2$ с $\alpha_1 + \alpha_2 = 1_R$. Непосредствено се проверява, че

$$c = c_1\alpha_2 + c_2\alpha_1 \in R$$

изпълнява условията $c + I_j = c_j + I_j$ за $\forall 1 \leq j \leq 2$.

В общия случай, от $I_1 + I_j = R$ за $\forall 2 \leq j \leq n$ следва съществуването на $\alpha_j \in I_1$ и $\beta_j \in I_j$ с $\alpha_j + \beta_j = 1_R$ за $\forall 2 \leq j \leq n$. Почленното умножение на тези равенства дава

$$1_R = (\alpha_2 + \beta_2)(\alpha_3 + \beta_3) \dots (\alpha_n + \beta_n) = \alpha + \beta_2 \dots \beta_n \in I_1 + I_2 \dots I_n,$$

където $\alpha \in I_1$ е сумата на онези произведения, в които участва поне един множител $\alpha_j \in I_1$. Оттук $I_1 + I_2 \dots I_n = R$. По индукционно предположение съществува $c' \in R$ с $c' + I_j = c_j + I_j$ за $\forall 2 \leq j \leq n$. Сега

$$c = c_1\beta_2 \dots \beta_n + c'\alpha \in R$$

изпълнява равенствата $c + I_1 = c_1 + I_1$ и $c + I_2 \dots I_n = c' + I_2 \dots I_n$ за $\forall 2 \leq j \leq n$, откъдето и $c + I_j = c' + I_j = c_j + I_j$, съгласно $I_2 \dots I_n \subseteq I_j$ за $\forall 2 \leq j \leq n$, Q.E.D.

Следствие 14. Ако R е комутативен пръстен с единица 1_R , а I_1, \dots, I_n са два по два взаимно прости идеала в R , то произведението им

$$I_1 \dots I_n = I_1 \cap \dots \cap I_n$$

съвпада със сечението.

Доказателство: За произволни идеали I_j в пръстен R имаме $I_1 \dots I_n \subseteq I_1 \cap \dots \cap I_n$. С индукция по $n \geq 2$ ще проверим, че ако I_1, \dots, I_n са два по два взаимно прости идеала в комутативен пръстен с единица R , то

$$I_1 \cap \dots \cap I_n \subseteq I_1 \dots I_n,$$

откъдето $I_1 \cap \dots \cap I_n = I_1 \dots I_n$. Наистина, от $I_1 + I_2 = R$ следва съществуването на $\alpha_1 \in I_1$ и $\alpha_2 \in I_2$ с $\alpha_1 + \alpha_2 = 1_R$. Оттук, за произволен елемент $\gamma \in I_1 \cap I_2$ имаме

$$\gamma = \gamma \cdot 1_R = \alpha_1\gamma + \gamma\alpha_2 \in I_1 I_2,$$

съгласно $\alpha_1 \in I_1$, $\gamma \in I_2$ и $\gamma \in I_1$, $\alpha_2 \in I_2$. В общия случай, доказвахме че ако I_1, \dots, I_n са два по два взаимно прости идеала, то I_1 и произведението $I_2 \dots I_n$ на останалите идеали са взаимно прости, $I_1 + I_2 \dots I_n = R$. Оттук съществуват $\alpha_1 \in I_1$ и $\beta \in I_2 \dots I_n =$

$I_2 \cap \dots \cap I_n$ с $\alpha_1 + \beta = 1_R$. По индукционно предположение, $I_2 \cap \dots \cap I_n = I_2 \dots I_n$. За произволен елемент $\gamma \in I_1 \cap I_2 \cap \dots \cap I_n = I_1 \cap (I_2 \dots I_n)$ имаме

$$\gamma = \gamma \cdot 1_R = \alpha_1 \gamma + \gamma \beta \in I_1(I_2 \dots I_n),$$

съгласно $\alpha_1 \in I_1$, $\gamma \in I_2 \dots I_n$ и $\gamma \in I_1$, $\beta \in I_2 \dots I_n$. Оттук следва включването

$$I_1 \cap \dots \cap I_n \subseteq I_1 \dots I_n$$

и съвпадението $I_1 \cap \dots \cap I_n = I_1 \dots I_n$, Q.E.D.

Алгоритъм за решаване на системи линейни сравнения с едно неизвестно

(i) Нека m и n са взаимно прости естествени числа. За да решим системата сравнения

$$\begin{cases} ax \equiv b \pmod{m} \\ cx \equiv d \pmod{n} \end{cases},$$

започваме с решаване на всяко от сравненията поотделно. Ако някое от сравненията $ax \equiv b \pmod{m}$ или $cx \equiv d \pmod{n}$ няма решение, то и системата няма решение. Да предположим, че всяко от тези сравнения има решение. Тогава най-големият общ делител $\delta = (a, m)$ на a и m дели b и най-големият общ делител $\Delta = (c, n)$ на c и n дели d . Съществуват цели числа $x_o, y_o \in \mathbb{Z}$, така че $x_o + i\frac{m}{\delta} \pmod{m}$ за $1 \leq i \leq \delta$ са решенията на сравнението $ax \equiv b \pmod{m}$, а $y_o + j\frac{n}{\Delta} \pmod{n}$, $1 \leq j \leq \Delta$ са решенията на сравнението $cx \equiv d \pmod{n}$. Първоначалната система сравнения има $\delta\Delta$ решения и всяко от тях е решение на система сравнения от вида

$$\begin{cases} x \equiv x_o + i\frac{m}{\delta} \pmod{m} \\ x \equiv y_o + j\frac{n}{\Delta} \pmod{n} \end{cases} \quad (1)$$

за някои $1 \leq i \leq \delta$ и $1 \leq j \leq \Delta$. По тъждеството на Безу за взаимно прости m и n съществуват $u, v \in \mathbb{Z}$, така че $mu + nv = 1$. Съгласно Теорема 13 - Китайска теорема за остатъците, цялото число

$$c = \left(x_o + i\frac{m}{\delta} \right) nv + \left(y_o + j\frac{n}{\Delta} \right) mu$$

изпълнява системата сравнения

$$\begin{cases} c \equiv x_o + i\frac{m}{\delta} \pmod{m} \\ c \equiv y_o + j\frac{n}{\Delta} \pmod{n} \end{cases} \quad (2)$$

и е решение на (1). Обратно, всяко решение $x \in \mathbb{Z}$ на (1) изпълнява системата сравнения

$$\begin{cases} x \equiv c \pmod{m} \\ x \equiv c \pmod{n} \end{cases}.$$

С други думи, $x - c \in \langle m \rangle \cap \langle n \rangle$ за идеалите $\langle m \rangle \triangleleft \mathbb{Z}$, $\langle n \rangle \triangleleft \mathbb{Z}$, породени съответно от m и n . Идеалите $\langle m \rangle$ и $\langle n \rangle$ са взаимно прости. Следователно $\langle m \rangle \cap \langle n \rangle = \langle m \rangle \langle n \rangle = \langle mn \rangle$ по Следствие 14. Оттук, $x \in \mathbb{Z}$ е решение на (1) тогава и само тогава, когато $x - c \in \langle mn \rangle$. С други думи, решенията на (1) образуват класа от остатъци $c + mn\mathbb{Z} \in \mathbb{Z}_{mn}$ при деление с mn .

Системата сравнения (2) може да се реши и без използване на тъждеството на Безу. По-точно, съществуват $y, z \in \mathbb{Z}$ с $x_o + my = x = y_o + nz$. Без ограничение на общността, $m < n$. След деление $n = qm + r$ с частно $q \in \mathbb{Z}$ и остатък $r \in \mathbb{Z}$, $0 \leq r \leq m - 1$, както и деление $y_o - x_o = q_o m + r_o$ с частно $q_o \in \mathbb{Z}$ и остатък $r_o \in \mathbb{Z}$, $0 \leq r_o \leq m - 1$ получаваме

$$y = \frac{y_o - x_o + nz}{m} = q_o + qz + \frac{rz + r_o}{m}.$$

В резултат, $t := \frac{rz + r_o}{m} \in \mathbb{Z}$ с $r < m$ и можем да изразим

$$z = \frac{mt - r_o}{r}.$$

Продължаваме по същия начин и намираме решението на (2) като остатък по модул mn .

(ii) Нека $m_1, \dots, m_n \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$ са две по две взаимно прости естествени числа, $a_j, b_j \in \mathbb{Z}$ за $1 \leq j \leq n$. За да решим системата сравнения

$$\left| \begin{array}{l} a_1x \equiv b_1 \pmod{m_1} \\ \dots \dots \dots \dots \\ a_nx \equiv b_n \pmod{m_n} \end{array} \right.$$

започваме с намиране на решението $c_{ij} + m_1 m_2 \mathbb{Z} \in \mathbb{Z}_{m_1 m_2}$, $1 \leq i \leq (a_1, m_1)$, $1 \leq j \leq (a_2, m_2)$ на

$$\left| \begin{array}{l} a_1x \equiv b_1 \pmod{m_1} \\ a_2x \equiv b_2 \pmod{m_2} \end{array} \right..$$

Това свежда първоначалната система от n сравнения спрямо два по два взаимно прости модула m_1, m_2, \dots, m_n към $(a_1, m_1)(a_2, m_2)$ системи сравнения

$$\left| \begin{array}{l} x \equiv c_{ij} \pmod{m_1 m_2} \\ a_3x \equiv b_3 \pmod{m_3} \\ \dots \dots \dots \dots \\ a_nx \equiv b_n \pmod{m_n} \end{array} \right.$$

от $n - 1$ сравнения спрямо два по два взаимно прости модула $m_1 m_2, m_3, \dots, m_n$. С индукция по n решаваме тези системи сравнения, обединяваме решението им и получаваме решението на първоначалната система сравнения.

Задача 15. Да се намерят всички цели решения на системите сравнения

$$(i) \left| \begin{array}{l} 2x \equiv -1 \pmod{3} \\ 3x \equiv -1 \pmod{5} \end{array} \right.; (ii) \left| \begin{array}{l} 5x \equiv 1 \pmod{6} \\ 5x \equiv 6 \pmod{7} \end{array} \right.; (iii) \left| \begin{array}{l} 2x \equiv 1 \pmod{3} \\ 3x \equiv 4 \pmod{5} \\ 5x \equiv -2 \pmod{7} \end{array} \right..$$

Решение: (i) Първо решаваме всяко от сравненията в системата. От $2x - (-1) = 3y_1$ с $y_1 \in \mathbb{Z}$ изразяваме

$$x = \frac{3y_1 - 1}{2} = y_1 + \frac{y_1 - 1}{2}.$$

Полагаме

$$z_1 := \frac{y_1 - 1}{2} \in \mathbb{Z}$$

и получаваме $y_1 = 2z_1 + 1$, $x = 3z_1 + 1$. Следователно $2x \equiv -1 \pmod{3}$ има единствено решение $x \equiv 1 \pmod{3}$. Аналогично, представяме $3x + 1 = 5y_2$ с $y_2 \in \mathbb{Z}$ във вида

$$x = \frac{5y_2 - 1}{3} = 2y_2 + \frac{(-y_2 - 1)}{3}.$$

Ако

$$z_2 := \frac{-y_2 - 1}{3} \in \mathbb{Z},$$

то $y_2 = -3z_2 - 1$ и $x = -5z_2 - 2$. Оттук $3x \equiv -1 \pmod{5}$ има решение $x \equiv -2 \pmod{5}$. С това сведохме системата сравнения (i) към системата

$$\left| \begin{array}{l} x \equiv 1 \pmod{3} \\ x \equiv -2 \pmod{5} \end{array} \right.. \quad (3)$$

За да намерим едно решение $c \in \mathbb{Z}$ на тази система ще използваме доказателството на Китайската теорема за остатъците. По-точно, съгласно $1 = 6 + (-5)$ с $6 \in 3\mathbb{Z}$, $(-5) \in 5\mathbb{Z}$, цялото число $c = 6(-2) + (-5).1 = -17$ е решение на (3). Съгласно взаимната простота на 3 и 5, всички решения на (i) са $-17 + 15\mathbb{Z} = 13 + 15\mathbb{Z}$.

Втори начин за решаване на (3) е чрез заместване на решението $x = 3y + 1$, $y \in \mathbb{Z}$ на първото сравнение на системата във второто сравнение. Това дава $3y + 1 = 5z - 2$, откъдето

$$y = 2z - 1 - \frac{z}{3} \in \mathbb{Z}$$

за някои $y, z \in \mathbb{Z}$. В резултат, $z = 3t$ за някое цяло $t \in \mathbb{Z}$, откъдето $y = 5t - 1$ и $x = 15t - 2$. С други думи, решенията на системата са целите числа с остатък -2 или 13 при деление на 15 .

(ii) Решаваме поотделно дадените сравнения и свеждаме системата (ii) към

$$\left| \begin{array}{l} x \equiv 5 \pmod{6} \\ x \equiv 4 \pmod{7} \end{array} \right.. \quad (4)$$

Съгласно $1 = 7 + (-6)$ с $7 \in 7\mathbb{Z}$, $(-6) \in 6\mathbb{Z}$, цялото число $c = 7.5 + (-6).4 = 11$ е решение на системата (4). Понеже 6 и 7 са взаимно прости естествени числа, всички решения на (ii) образуват съседния клас $11 + 42\mathbb{Z} \in \mathbb{Z}_{42}$.

Можем да решим (4) пряко чрез полагане на $x = 6y + 5$ за някое $y \in \mathbb{Z}$ от първото сравнение. Заместването във второто сравнение дава $6y + 5 = 7z + 4$ за някое $z \in \mathbb{Z}$. Сега

$$y = z + \frac{z - 1}{6} \in \mathbb{Z}$$

изисква $t := \frac{z-1}{6} \in \mathbb{Z}$. Следователно $z = 6t + 1$, $y = 7t + 1$, $x = 42t + 11$ за някое $t \in \mathbb{Z}$ или $x \equiv 11 \pmod{42}$.

(iii) Поотделното решаване на всяко от дадените сравнения свежда системата (iii) към

$$\left| \begin{array}{l} x \equiv -1 \pmod{3} \\ x \equiv 3 \pmod{5} \\ x \equiv 1 \pmod{7} \end{array} \right.. \quad (5)$$

Първо решаваме системата сравнения

$$\begin{cases} x \equiv -1 \pmod{3} \\ x \equiv 3 \pmod{5} \end{cases} \quad (6)$$

като представяме $1 = 6 + (-5)$ с $6 \in 3\mathbb{Z}$, $(-5) \in 5\mathbb{Z}$ и намираме едно решение

$$c = (-1)(-5) + 6 \cdot 3 = 23.$$

Всички решения на (6) образуват съседния клас $23 + 15\mathbb{Z} = 8 + 15\mathbb{Z}$.

Сега системата (5) е еквивалентна на системата

$$\begin{cases} x \equiv 8 \pmod{15} \\ x \equiv 1 \pmod{7} \end{cases} . \quad (7)$$

Представяме $1 = 15 + (-14)$ с $15 \in 15\mathbb{Z}$, $(-14) \in 7\mathbb{Z}$ и намираме едно решение

$$c = 15 \cdot 1 + (-14) \cdot 8 = -97.$$

Поради взаимната простота на 15 и 7, всички решения са

$$-97 + 15 \cdot 7\mathbb{Z} = -97 + 105\mathbb{Z} = 8 + 105\mathbb{Z}.$$

Можем да решим непосредствено системата (5), полагайки $x = 3y - 1$ за някое $y \in \mathbb{Z}$ от първото сравнение. Тогава $3y - 1 = 3 + 5z$ за някое $z \in \mathbb{Z}$ от второто сравнение дава

$$y = 2z + 1 + \frac{1 - z}{3} \in \mathbb{Z}.$$

Това изисква

$$t := \frac{1 - z}{3} \in \mathbb{Z},$$

откъдето $z = 1 - 3t$, $y = 3 - 5t$, $x = 8 - 15t$. Замествайки в третото сравнение получаваме $8 - 15t = 7u + 1$ за $u \in \mathbb{Z}$ или

$$u = 1 - 2t - \frac{t}{7} \in \mathbb{Z}.$$

Въвеждаме $v := \frac{t}{7} \in \mathbb{Z}$ и изразяваме $t = 7v$, $x = 8 - 105v$. Следователно решението на (5) е $x \equiv 8 \pmod{105}$.

Твърдение 16. Декартовото произведение $R = R_1 \times \dots \times R_n$ на пръстените R_1, \dots, R_n е пръстен относно покомпонентно определените операции събиране

$$(x_1, \dots, x_n) + (y_1, \dots, y_n) = (x_1 + y_1, \dots, x_n + y_n)$$

и умножение

$$(x_1, \dots, x_n)(y_1, \dots, y_n) = (x_1 y_1, \dots, x_n y_n).$$

Пръстенят R има единица тогава и само тогава, когато всички множители R_i имат единици 1_{R_i} и $1_R = (1_{R_1}, \dots, 1_{R_n})$. В такъв случай, мултипликативната група

$$R^* = R_1^* \times \dots \times R_n^*$$

на R е директно произведение на мултипликативните групи R_i^* на R_i .

Пръстенят $R = R_1 \times \dots \times R_n$ се нарича директно произведение на R_1, \dots, R_n .

Директното произведение $R = R_1 \times \dots \times R_n$ на R_i е комутативен пръстен тогава и само тогава, когато всички множители R_i са комутативни.

Доказателство: За произволни $x = (x_1, \dots, x_n), y = (y_1, \dots, y_n), z = (z_1, \dots, z_n)$ от $R = R_1 \times \dots \times R_n$ е в сила асоциативният закон за събиране

$$(x+y)+z = ((x_1+y_1)+z_1, \dots, (x_n+y_n)+z_n) = (x_1+(y_1+z_1), \dots, x_n+(y_n+z_n)) = x+(y+z).$$

От комутативността на събирането в R_i за $\forall 1 \leq i \leq n$ получаваме комутативността на събирането

$$x + y = (x_1 + y_1, \dots, x_n + y_n) = (y_1 + x_1, \dots, y_n + x_n) = y + x$$

в R . Ако 0_{R_i} е нулевият елемент на R_i , то $0_R = (0_{R_1}, \dots, 0_{R_n})$ е нула на R , съгласно

$$x + 0_R = (x_1 + 0_{R_1}, \dots, x_n + 0_{R_n}) = (x_1, \dots, x_n) = x \quad \text{за } \forall x \in R = R_1 \times \dots \times R_n.$$

Всеки елемент $x_i \in R_i$ има противоположен $-x_i \in R_i$, така че $x = (x_1, \dots, x_n) \in R = R_1 \times \dots \times R_n$ има противоположен $-x = (-x_1, \dots, -x_n) \in R$, изпълняващ равенството

$$x + (-x) = (x_1 + (-x_1), \dots, x_n + (-x_n)) = (0_{R_1}, \dots, 0_{R_n}) = 0_R.$$

С това проверихме, че $R = R_1 \times \dots \times R_n$ е абелева група относно покомпонентното събиране.

Покомпонентното умножение в $R = R_1 \times \dots \times R_n$ е асоциативно, съгласно асоциативността на умножението в R_i за $\forall 1 \leq i \leq n$. По-точно,

$$(xy)z = ((x_1y_1)z_1, \dots, (x_ny_n)z_n) = (x_1(y_1z_1), \dots, x_n(y_nz_n)) = x(yz) \quad \text{за } \forall x, y, z \in R.$$

Дистрибутивните закони за събиране и умножение в R са директно следствие от дистрибутивните закони за събиране и умножение в R_i ,

$$\begin{aligned} (x + y)z &= ((x_1 + y_1)z_1, \dots, (x_n + y_n)z_n) = (x_1z_1 + y_1z_1, \dots, x_nz_n + y_nz_n) = \\ &= (x_1z_1, \dots, x_nz_n) + (y_1z_1, \dots, y_nz_n) = xz + yz \quad \text{за } \forall x, y, z \in R, \\ x(y + z) &= (x_1(y_1 + z_1), \dots, x_n(y_n + z_n)) = (x_1y_1 + x_1z_1, \dots, x_ny_n + x_nz_n) = \\ &= (x_1y_1, \dots, x_ny_n) + (x_1z_1, \dots, x_nz_n) = xy + xz \quad \text{за } \forall x, y, z \in R. \end{aligned}$$

Следователно $R = R_1 \times \dots \times R_n$ е пръстен относно покомпонентно определените събиране и умножение.

Елементът $1_R = (e_1, \dots, e_n) \in R = R_1 \times \dots \times R_n$ е единица в R точно когато

$$1_R x = x = x 1_R \quad \text{за } \forall x \in R = R_1 \times \dots \times R_n,$$

$$(e_1x_1, \dots, e_nx_n) = (x_1, \dots, x_n) = (x_1e_1, \dots, x_ne_n) \quad \text{за } \forall x \in R = R_1 \times \dots \times R_n.$$

Последното е еквивалентно на $e_i x_i = x_i = x_i e_i$ за $\forall x_i \in R_i$, така че $1_R = (e_1, \dots, e_n)$ е единица в $R = R_1 \times \dots \times R_n$ тогава и само тогава, когато $e_i = 1_{R_i}$ са единиците на R_i за $\forall 1 \leq i \leq n$.

Ако R и R_i имат единици, то мултипликативната група R^* на R се състои от онези $x = (x_1, \dots, x_n) \in R = R_1 \times \dots \times R_n$, за които съществува $y = (y_1, \dots, y_n) \in R = R_1 \times \dots \times R_n$ с

$$xy = yx = 1_R,$$

$$(x_1y_1, \dots, x_ny_n) = (y_1x_1, \dots, y_nx_n) = (1_{R_1}, \dots, 1_{R_n}).$$

Последното е равносилно на $x_iy_i = y_ix_i = 1_{R_i}$ за $\forall 1 \leq i \leq n$, така че $x = (x_1, \dots, x_n) \in R^*$ тогава и само тогава, когато $x_i \in R_i^*$ за $\forall 1 \leq i \leq n$. По този начин доказваме, че

$$R^* = R_1^* \times \dots \times R_n^*.$$

Пръстенът R е комутативен, ако

$$xy = yx \quad \text{за } \forall x, y \in R,$$

$$(x_1y_1, \dots, x_ny_n) = (y_1x_1, \dots, y_nx_n) \quad \text{за } \forall x = (x_1, \dots, x_n), y = (y_1, \dots, y_n) \in R.$$

Последното е в сила тогава и само тогава, когато $x_iy_i = y_ix_i$ за $\forall x_i, y_i \in R_i$. Това доказва, че R е комутативен пръстен точно тогава, когато всички множители R_i са комутативни пръстени, Q.E.D.

Следствие 17. Ако I_1, \dots, I_n са два по два взаимно прости идеали в комутативен пръстен с единица R , то съществува изоморфизъм на пръстени

$$R/I_1 \dots I_n \simeq (R/I_1) \times \dots \times (R/I_n).$$

Решение: Изображението

$$\varphi : R \longrightarrow (R/I_1) \times \dots \times (R/I_n),$$

$$\varphi(r) = (r + I_1, \dots, r + I_n) \quad \text{за } \forall r \in R$$

е хомоморфизъм на пръстени съгласно

$$\varphi(r+s) = (r+s+I_1, \dots, r+s+I_n) = (r+I_1, \dots, r+I_n) + (s+I_1, \dots, s+I_n) = \varphi(r) + \varphi(s)$$

и

$$\varphi(rs) = (rs+I_1, \dots, rs+I_n) = (r+I_1, \dots, r+I_n)(s+I_1, \dots, s+I_n) = \varphi(r)\varphi(s)$$

за $\forall r, s \in R$. Съгласно Китайската теорема за остатъците, φ е епиморфизъм, т.e. $\text{im}(\varphi) = (R/I_1) \times \dots \times (R/I_n)$.

По определение, ядрото $\ker(\varphi) = I_1 \cap \dots \cap I_n$. Вземайки предвид Следствие 14, получаваме, че $\ker(\varphi) = I_1 \dots I_n$. Сега теоремата за хомоморфизмите на пръстени дава

$$R/I_1 \dots I_n = R/\ker(\varphi) \simeq \text{im}(\varphi) = (R/I_1) \times \dots \times (R/I_n),$$

Q.E.D.

Следствие 18. Ако $n = p_1^{a_1} \dots p_k^{a_k}$ е разлагането на естественото число $n \geq 2$ в произведение на прости множители p_i с естествени степенни показатели a_i , то пръстенът \mathbb{Z}_n на остатъците при деление с n се разлага в директно произведение

$$\mathbb{Z}_n \simeq \mathbb{Z}_{p_1^{a_1}} \times \dots \times \mathbb{Z}_{p_k^{a_k}}. \quad (8)$$

Следствие 18 се получава непосредствено от Следствие 17, вземайки предвид $\mathbb{Z}_n = \mathbb{Z}/\langle n \rangle$, $\mathbb{Z}_{p_i^{a_i}} = \mathbb{Z}/\langle p_i^{a_i} \rangle$ за $\forall 1 \leq i \leq k$ и $\langle p_1^{a_1} \rangle \dots \langle p_k^{a_k} \rangle = \langle n \rangle$.

От разлагането (8) на \mathbb{Z}_n в директно произведение на пръстени получаваме разлагането

$$\mathbb{Z}_n^* \simeq \mathbb{Z}_{p_1^{a_1}}^* \times \dots \times \mathbb{Z}_{p_k^{a_k}}^*$$

на мултипликативната група \mathbb{Z}_n^* на \mathbb{Z}_n в директно произведение на мултипликативните групи $\mathbb{Z}_{p_i^{a_i}}^*$ на $\mathbb{Z}_{p_i^{a_i}}$. За нечетно просто p и произволно естествено m може да се докаже, че мултипликативната група $\mathbb{Z}_{p^m}^* \simeq (\mathbb{Z}_{p^{m-1}(p-1)}, +)$ е циклична. За произволно естествено $m \geq 3$ мултипликативната група $\mathbb{Z}_{2^m}^* \simeq (\mathbb{Z}_2, +) \times (\mathbb{Z}_{2^{m-2}}, +)$ е директно произведение на две циклични групи.

Задача 19. Да разгледаме директното произведение $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ на пръстена \mathbb{Z}_3 на осмата сцена при деление на 3 със себе си и подмножествата

$$R_1 = \{(a, \bar{0}) \mid a \in \mathbb{Z}_3\} \subset \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3,$$

$$R_2 = \{(\bar{1}, a) \mid a \in \mathbb{Z}_3\} \subset \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3,$$

$$R_3 = \{(a, a) \mid a \in \mathbb{Z}_3\} \subset \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3,$$

$$R_4 = \{(a, -a) \mid a \in \mathbb{Z}_3\} \subset \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3.$$

Да се определи кои R_i са подпръстени и кои R_i са идеали в $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$.

Решение: (i) Подмножеството $R_1 \subset \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ е подгрупа на $(\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3, +)$, съгласно

$$(a, \bar{0}) - (b, \bar{0}) = (a - b, \bar{0}) \in R_1 \quad \text{за } \forall (a, \bar{0}), (b, \bar{0}) \in R_1.$$

За произволни $(a, \bar{0}) \in R_1$ и $(x, y) \in \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ са в сила равенствата

$$(a, \bar{0})(x, y) = (x, y)(a, \bar{0}) = (ax, \bar{0}) \in R_1,$$

така че R_1 е идеал на $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$.

(ii) Подмножеството $R_2 \subset \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ не е подгрупа на адитивната група $(\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3, +)$, защото

$$(\bar{1}, a) - (\bar{1}, b) = (\bar{0}, a - b) \notin R_2 \quad \text{за } \forall (\bar{1}, a), (\bar{1}, b) \in R_2.$$

Следователно R_2 не е нито подпръстен, нито идеал на $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$.

(iii) От

$$(a, a) - (b, b) = (a - b, a - b) \in R_3 \quad \text{за } \forall (a, a), (b, b) \in R_3$$

следва, че $(R_3, +)$ е подгрупа на $(\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3, +)$. За произволни $(\varepsilon, \varepsilon) \in R_3$ и $(\eta, -\eta) \in \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ с $\varepsilon, \eta \in \{\pm \bar{1}\} = \mathbb{Z}_3^*$ имаме

$$(\varepsilon, \varepsilon)(\eta, -\eta) = (\eta, -\eta)(\varepsilon, \varepsilon) = (\varepsilon\eta, -\varepsilon\eta) \notin R_3,$$

така че R_3 не е идеал на $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$. Съгласно

$$(a, a)(b, b) = (ab, ab) \in R_3 \quad \text{за } \forall (a, a), (b, b) \in R_3,$$

стигаме до извода, че R_3 е подпръстен на $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$.

(iv) За $\forall (a, -a), (b, -b) \in R_4$ е в сила

$$(a, -a) - (b, -b) = (a - b, -(a - b)) \in R_4,$$

така че $(R_4, +)$ е подгрупа на $(\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3, +)$. От

$$(\varepsilon, -\varepsilon)(\eta, -\eta) = (\eta, -\eta)(\varepsilon, -\varepsilon) = (\varepsilon\eta, \varepsilon\eta) \notin R_4 \quad \text{за } \forall \varepsilon, \eta \in \{\pm \bar{1}\} = \mathbb{Z}_3^*$$

следва, че R_4 не е подпръстен на $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$.

Задача 20. Нека R е пръстен, а $I \subset J$ са идеали в R . Да се докаже, че I е идеал в J , J/I е идеал в R/I и

$$(R/I) / (J/I) \simeq R/J.$$

Упътване: Разгледайте изображението

$$\varphi : R/I \longrightarrow R/J,$$

$$\varphi(r + I) = r + J \quad \text{за } \forall r \in R.$$

Проверете, че φ е коректно определено, т.е. от $r + I = r_1 + I$ следва $r + J = r_1 + J$. Обясните защо I е идеал във всеки подпръстен S на R , съдържащ I . Докажете, че φ е епиморфизъм на пръстени и приложете Теоремата за хомоморфизмите на пръстени.

Задача 21. Нека I е идеал в пръстен R , а S е подпръстен на R . Да се докаже, че $S + I$ е подпръстен на R , I е идеал в $S + I$, $S \cap I$ е идеал в S и

$$S/(S \cap I) \simeq (S + I)/I.$$

Упътване: Проверете, че $(S + I, +)$ е подгрупа на $(R, +)$. За произволни $s_j + i_j \in S + I$, $1 \leq j \leq 2$ имаме $(s_1 + i_1)(s_2 + i_2) = s_1s_2 + (s_1i_2 + s_2i_1 + i_1i_2) \in S + I$ с $s_1s_2 \in S$, $s_1i_2 + s_2i_1 + i_1i_2 \in I$. Следователно $S + I$ е подпръстен на R , съдържащ идеала I . Докажете, че изображението

$$\psi : S \longrightarrow (S + I)/I,$$

$$\psi(s) = s + I \quad \text{за } \forall s \in S$$

е епиморфизъм на пръстени и приложете Теоремата за хомоморфизмите на пръстени.

Да разгледаме диаграмата от влагания

$$\begin{array}{ccc} S & \longrightarrow & S + I \\ \uparrow & & \uparrow \\ S \cap I & \longrightarrow & I \end{array} .$$

Задача 21 твърди, че факторите по протежение на вертикалите са изоморфни.

Задача 22. Нека R е простенитет $R = \{a + b\sqrt{3} \mid a, b \in \mathbb{Z}\}$, а I е главният идеал на R , породен от $3 + 2\sqrt{3}$. Да се докаже, че

$$I = \{a + b\sqrt{3} \in R \mid a \equiv 0 \pmod{3}\}$$

и фактор-простенитет $R/I \cong \mathbb{Z}_3$ е изоморчен на простена \mathbb{Z}_3 от остатъци при деление с 3.

Решение: За произволни $x, y \in \mathbb{Z}$ имаме

$$(3 + 2\sqrt{3})(x + y\sqrt{3}) = (3x + 6y) + (2x + 3y)\sqrt{3} \quad \text{с} \quad 3x + 6y \equiv 0 \pmod{3}.$$

Следователно $I \subseteq \{a + b\sqrt{3} \in R \mid a \equiv 0 \pmod{3}\}$.

Обратно, ако $a, b \in \mathbb{Z}$, $a \equiv 0 \pmod{3}$, то системата

$$\begin{array}{l|ll} & 3x & +6y = a \\ & 2x & +3y = b \end{array}$$

има цялочислено решение $x = -a + 2b$, $y = 2\frac{a}{3} - b \in \mathbb{Z}$. В резултат получаваме включването $\{a + b\sqrt{3} \in R \mid a \equiv 0 \pmod{3}\} \subseteq I$ и съвпадението $I = \{a + b\sqrt{3} \in R \mid a \equiv 0 \pmod{3}\}$.

Изображението

$$\begin{aligned} \varphi : R &\longrightarrow \mathbb{Z}_3, \\ \varphi(a + b\sqrt{3}) &= a \pmod{3} \end{aligned}$$

е хомоморфизъм на пръстени, съгласно

$$\begin{aligned} \varphi((a_1 + b_1\sqrt{3}) + (a_2 + b_2\sqrt{3})) &= \varphi((a_1 + a_2) + (b_1 + b_2)\sqrt{3}) = (a_1 + a_2) \pmod{3} = \\ &= a_1 \pmod{3} + a_2 \pmod{3} = \varphi(a_1 + b_1\sqrt{3}) + \varphi(a_2 + b_2\sqrt{3}) \quad \text{и} \\ \varphi((a_1 + b_1\sqrt{3})(a_2 + b_2\sqrt{3})) &= \varphi((a_1 a_2 + 3b_1 b_2) + (a_1 b_2 + a_2 b_1)\sqrt{3}) = (a_1 a_2 + 3b_1 b_2) \pmod{3} = \\ &= a_1 a_2 \pmod{3} = [a_1 \pmod{3}][a_2 \pmod{3}] = \varphi(a_1 + b_1\sqrt{3})\varphi(a_2 + b_2\sqrt{3}). \end{aligned}$$

Съгласно Теоремата за хомоморфизите на пръстени,

$$R/I \simeq R/\ker(\varphi) \simeq \text{im}(\varphi) = \mathbb{Z}_3.$$

Задача 23. Нека R е простенитет $R = \{a + b\sqrt{2} \mid a, b \in \mathbb{Z}\}$, а I е главният идеал на R , породен от $3 + \sqrt{2}$. Да се докаже, че

$$I = \{a + b\sqrt{2} \in R \mid a - 3b \equiv 0 \pmod{7}\}$$

и фактор-простенитет $R/I \cong \mathbb{Z}_7$ е изоморчен на простена \mathbb{Z}_7 от остатъци при деление със 7.

Решение: Главният идеал $I = (3 + \sqrt{2})$ се състои от числата

$$(3 + \sqrt{2})(x + y\sqrt{2}) = (3x + 2y) + (x + 3y)\sqrt{2} \quad \text{за произволни } x, y \in \mathbb{Z}.$$

Съгласно $(3x + 2y) - 3(x + 3y) = -7y \equiv 0 \pmod{7}$, идеалът I се съдържа в множеството $\{a + b\sqrt{2} \in R \mid a - 3b \equiv 0 \pmod{7}\}$.

Обратно, за произволни $a, b \in \mathbb{Z}$, с $a - 3b \equiv 0 \pmod{7}$, системата уравнения

$$\left| \begin{array}{lll} 3x & +2y & = a \\ x & +3y & = b \end{array} \right.$$

има цялочеслено решение

$$x = \frac{3a - 2b}{7} = b + \frac{3(a - 3b)}{7}, y = \frac{-a + 3b}{7} \in \mathbb{Z},$$

откъдето $\{a+b\sqrt{2} \in R \mid a-3b \equiv 0 \pmod{7}\} \subseteq I$ и $I = \{a+b\sqrt{2} \in R \mid a-3b \equiv 0 \pmod{7}\}$.

Изображението

$$\begin{aligned} \psi : R &\longrightarrow \mathbb{Z}_7, \\ \psi(a + b\sqrt{2}) &= a - 3b \pmod{7} \end{aligned}$$

е хомоморфизъм на пръстени, съгласно

$$\begin{aligned} \psi((a_1 + b_1\sqrt{2}) + (a_2 + b_2\sqrt{2})) &= \psi((a_1 + a_2) + (b_1 + b_2)\sqrt{2}) = [(a_1 + a_2) - 3(b_1 + b_2)] \pmod{7} = \\ &= [(a_1 - 3b_1) \pmod{7}] + [(a_2 - 3b_2) \pmod{7}] = \psi(a_1 + b_1\sqrt{2}) + \psi(a_2 + b_2\sqrt{2}) \quad \text{и} \\ \psi((a_1 + b_1\sqrt{2})(a_2 + b_2\sqrt{2})) &= \psi((a_1 a_2 + 2b_1 b_2) + (a_1 b_2 + a_2 b_1)\sqrt{2}) = \\ &= [(a_1 a_2 + 2b_1 b_2) - 3(a_1 b_2 + a_2 b_1)] \pmod{7} = [(a_1 a_2 + 9b_1 b_2) - 3(a_1 b_2 + a_2 b_1)] \pmod{7} = \\ &= [(a_1 - 3b_1)(a_2 - 3b_2)] \pmod{7} = [(a_1 - 3b_1) \pmod{7}][(a_2 - 3b_2) \pmod{7}] = \\ &= \psi(a_1 + b_1\sqrt{2})\psi(a_2 + b_2\sqrt{2}). \end{aligned}$$

Съгласно Теоремата за хомоморфизмите на пръстени,

$$R/I = R/\ker(\psi) \simeq \text{im}(\psi) = \mathbb{Z}_7.$$

Задача 24. Да се докаже, че:

(i) множеството

$$R = \left\{ \left(\begin{array}{cc} a & b \\ 0 & c \end{array} \right) \mid a, b, c \in \mathbb{Z} \right\}.$$

е пръстен относно обичайните операции събиране и умножение на матрици;

(ii) за произволно просто число p подмножествата

$$I = \left\{ \left(\begin{array}{cc} a & b \\ 0 & c \end{array} \right) \in R \mid p \text{ дели } c \right\}, \quad J = \left\{ \left(\begin{array}{cc} a & b \\ 0 & c \end{array} \right) \in R \mid p \text{ дели } a \text{ и } c \right\}$$

са идеали в R , R/I е поле и R/J не е поле.

Упътване: (i) Събирането на матрици е поелементно, така че акисомите за абелева група $(R, +)$ се свеждат до аксиомите за абелева група $(\mathbb{Z}, +)$. Проверете непосредствено асociативния закон за умножение на целочислени матрици и дискрибутивният закон за събиране и умножение на целочислени матрици.

(ii) Докажете, че изображението

$$\varphi : R \longrightarrow \mathbb{Z}_p,$$

$$\varphi \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} = c(\text{mod } p)$$

е епиморфизъм на пръстени с ядро I и приложете Теоремата за хомоморфизите на пръстени.

За да проверим, че R/J не е поле избираме произволни $a_1, a_2, c_1, c_2 \in \mathbb{Z}$, взаимно прости p . Тогава ненулевите елементи

$$x = \begin{pmatrix} a_1 & b_1 \\ 0 & pc_1 \end{pmatrix} + J \quad \text{и} \quad y = \begin{pmatrix} pa_2 & b_2 \\ 0 & c_2 \end{pmatrix} + J \in R/J$$

имат нулево произведение

$$xy = \begin{pmatrix} pa_1a_2 & a_1b_2 + b_1c_2 \\ 0 & pc_1c_2 \end{pmatrix} + J = J,$$

така че фактор-пръстенът R/J има делители на нулата и не е поле.

Задача 25. Нека

$$\mathbb{Z}_{2 \times 2} = \left\{ \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} \mid a_{ij} \in \mathbb{Z} \right\}$$

е пръстенът на 2×2 -матриците с целочисленни елементи, а

$$(\mathbb{Z}_2)_{2 \times 2} = \left\{ \begin{pmatrix} a_{11} + 2\mathbb{Z} & a_{12} + 2\mathbb{Z} \\ a_{21} + 2\mathbb{Z} & a_{22} + 2\mathbb{Z} \end{pmatrix} \mid a_{ij} + 2\mathbb{Z} \in \mathbb{Z}_2 \right\}$$

е пръстенът на 2×2 -матриците с елементи от полето \mathbb{Z}_2 на остатъците при деление с 2. Да се докаже, че подмножеството $I = \{2X \mid X \in \mathbb{Z}_{2 \times 2}\}$ е идеал на $\mathbb{Z}_{2 \times 2}$ с фактор-пръстен $\mathbb{Z}_{2 \times 2}/I \cong (\mathbb{Z}_2)_{2 \times 2}$, изоморфен на пръстена $(\mathbb{Z}_2)_{2 \times 2}$.

Задача 26. Да се докаже, че:

- (i) множеството $\mathbb{Q}(\sqrt{2}) = \{a+b\sqrt{2} \mid a, b \in \mathbb{Q}\}$ е подполе на полето \mathbb{R} на реалните числа;
- (ii) полето $\mathbb{Q}(\sqrt{2})$ е двумерно линейно пространство над простото си подполе.

Задача 27. Да се докаже, че всяко крайно поле F с характеристика p има p^n елемента за някое естествено n .

Задача 28. Нека F е поле с проста характеристика p , a и b са елементи на F , а n е естествено число. Да се докаже, че:

- (i) $(a \pm b)^{p^n} = a^{p^n} \pm b^{p^n}$.
- (ii) изображението $\Phi_{p^n} : F \rightarrow \text{im} \Phi_{p^n}$, $\Phi_{p^n}(a) = a^{p^n}$ е изоморфизъм на пръстени.
- (iii) ако F е крайно поле с p^m елемента, то $\Phi_{p^n} : F \rightarrow F$, $\Phi_{p^n}(a) = a^{p^n}$ е изоморфизъм на полета.

Упътване: (i) Докажете, че биномните коефициенти $\binom{p}{i}$ с $1 \leq i \leq p-1$ се делят на p , за да изведете $(a \pm b)^p = a^p \pm b^p$. Продължете с индукция по $n \in \mathbb{N}$.

(ii) За съгласуваността на Φ_{p^n} със събирането използвайте (i). Ако $\Phi_{p^n}(a) = \Phi_{p^n}(b)$, то $0 = a^{p^n} - b^{p^n} = (a-b)^{p^n}$, откъдето $a = b$. Това доказва взаимната единственост на $\Phi_{p^n} : F \rightarrow \text{im} \Phi_{p^n}$.

(iii) За крайно поле F с $|F| = p^m$ елемента, щом образът $\text{im} \Phi_{p^n} \subseteq F$ се състои от p^m различни елемента, то $\text{im} \Phi_{p^n} = F$ съвпада с цялото поле F .

Задача 29. Ако F е поле с характеристика $\text{char}(F) = p$ и $a_1, \dots, a_m \in F$, то за $\forall n \in \mathbb{N}$ е в сила

$$(a_1 + \dots + a_m)^{p^n} = a_1^{p^n} + \dots + a_m^{p^n}.$$

Решение: С индукция по $m \in \mathbb{N}$, случаят $m = 2$ съвпада със Задача 28 (i). Ако допуснем, че $(a_1 + \dots + a_m)^{p^n} = a_1^{p^n} + \dots + a_{m-1}^{p^n}$, то

$$(a_1 + \dots + a_m)^{p^n} = [(a_1 + \dots + a_{m-1}) + a_m]^{p^n} = (a_1 + \dots + a_{m-1})^{p^n} + a_m^{p^n} = a_1^{p^n} + \dots + a_{m-1}^{p^n} + a_m^{p^n},$$

съгласно Задача 28 (i) и индукционното предположение.

Задача 30. Да се докаже, че ако F е поле с проста характеристика $\text{char} F = p$, то за произволни елементи $x, y \in F$ е в сила

$$(x + y)^{p-1} = \sum_{i=0}^{p-1} (-1)^i x^{p-1-i} y^i.$$

Упътване: За доказателството на

$$(x + y)^{p-1} = \frac{(x + y)^p}{x + y} = \sum_{i=0}^{p-1} (-1)^i x^{p-1-i} y^i$$

е достатъчно да пресметнем, че

$$\begin{aligned} (x + y) \left(\sum_{i=0}^{p-1} (-1)^i x^{p-1-i} y^i \right) &= \sum_{i=0}^{p-1} (-1)^i x^{p-i} y^i + \sum_{i=0}^{p-1} (-1)^i x^{p-1-i} y^{i+1} = \\ &= \sum_{i=0}^{p-1} (-1)^i x^{p-i} y^i + \sum_{j=1}^p (-1)^{j-1} x^{p-j} y^j = \\ &= (-1)^0 + \sum_{i=1}^{p-1} [(-1)^i x^{p-i} y^i + (-1)^{i-1} x^{p-i} y^i] + (-1)^{p-1} y^p = x^p + (-1)^{p-1} y^p. \end{aligned}$$

Ако $p = 2$, то $x^2 - y^2 = x^2 + y^2 = (x + y)^2$. За нечетно просто p имаме

$$x^p + (-1)^{p-1} y^p = x^p + y^p = (x + y)^p.$$

Задача 31. За произволно просто число p да се докаже, че полето

$$\mathbb{Z}_p(x) = \left\{ \frac{f(x)}{g(x)} \mid f(x), g(x) \in \mathbb{Z}_p[x], g(x) \not\equiv 0 \right\}$$

на рационалните функции на x с коефициенти от простото поле \mathbb{Z}_p с p елемента е безкрайно поле с характеристика $\text{char}(\mathbb{Z}_p(x)) = p$.

Упътване: Аксиомите за поле се проверяват непосредствено. За безкрайността на полето $\mathbb{Z}_p(x)$ може да използвате, например, безкрайността на множеството

$$\{x^n \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\} \subset \mathbb{Z}_p(x)$$

на всички мономи на x .

Задача 32. Нека m и n са естествени числа, а \mathbb{Z}_n^* е мултипликативната група на пръстена \mathbb{Z}_n от остатъци при деление с n . Да се докаже, че:

(i) $\Phi_m : \mathbb{Z}_n^* \rightarrow \mathbb{Z}_n^*$, $\Phi_m(x + n\mathbb{Z}) = x^m + n\mathbb{Z}$ е хомоморфизъм на мултипликативната група \mathbb{Z}_n^* на \mathbb{Z}_n в себе си;

(ii) ако редът $\varphi(n)$ на \mathbb{Z}_n^* е взаимно прост с m , то $\Phi_m : \mathbb{Z}_n^* \rightarrow \mathbb{Z}_n^*$ е изоморфизъм на групи.

Упътване: (ii) Изображението Φ_m на крайни множества е взаимно-единозначно точно когато образът $\text{im } \Phi \simeq \mathbb{Z}_n^*/\ker \Phi$ е изоморчен на праобраза \mathbb{Z}_n^* или $\ker \Phi_m = \{1 + n\mathbb{Z}\}$. Условието $(a + n\mathbb{Z})^m \neq 1 + n\mathbb{Z}$ за $\forall a + n\mathbb{Z} \in \mathbb{Z}_n^* \setminus \{1 + n\mathbb{Z}\}$ следва от това, че редът δ на $a + n\mathbb{Z} \in \mathbb{Z}_n^*$ дели реда $\varphi(n)$ на \mathbb{Z}_n^* , а $\varphi(n)$ и m са взаимно прости по предположение.

Задача 33. Дадено е множеството от матрици

$$\mathbb{H} = \left\{ \begin{pmatrix} x & y \\ -\bar{y} & \bar{x} \end{pmatrix} \mid x, y \in \mathbb{C} \right\} \subset \mathbb{C}_{2 \times 2}.$$

Да се докаже, че:

(i) \mathbb{H} е некомутативно тяло относно обичайните операции събиране и умножение на матрици, което се нарича тяло на кватернионите;

(ii) \mathbb{H} е линейно пространство над \mathbb{R} с базис

$$E_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad I = \begin{pmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{pmatrix}, \quad J = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}, \quad K = \begin{pmatrix} 0 & i \\ i & 0 \end{pmatrix};$$

(iii) матриците $\pm E_2, \pm I, \pm J, \pm K$ образуват подгрупа на общата линейна група $Gl_2(\mathbb{C}) = \{X \in \mathbb{C}_{2 \times 2} \mid \det(A) \neq 0\}$, наречена група на кватернионите \mathbb{Q}_8 със съотношения

$$I^2 = J^2 = K^2 = -E_2, \quad IJ = -JI = K, \quad JK = -KJ = I, \quad KI = -IK = J.$$

Упътване: Използвайти изброените съотношения, за да обосновете, че подмножеството $\mathbb{Q}_8 = \{\pm E_2, \pm I, \pm J, \pm K\} \subset Gl_2(\mathbb{C})$ е затворено относно умножение и обръщане.

Задача 34. В пръстена $\mathbb{Z}[\sqrt{-5}] = \{a + b\sqrt{-5} \mid a, b \in \mathbb{Z}\}$ е даден идеалът

$$I = (1 + \sqrt{-5}, 1 - \sqrt{-5}) = \{(1 + \sqrt{-5})\alpha + (1 - \sqrt{-5})\beta \mid \alpha, \beta \in \mathbb{Z}[\sqrt{-5}]\},$$

породен от $1 + \sqrt{-5}$ и $1 - \sqrt{-5}$. Да се докаже, че:

(i) $I = \{a + b\sqrt{-5} \mid a \equiv b \pmod{2}\}$;

(ii) $2\mathbb{Z}[\sqrt{-5}] = (2) \subsetneq I \subsetneq (1) = \mathbb{Z}[\sqrt{-5}]$;

(iii) числото 2 от идеала I не принадлежи на нито един главен идеал $(a_o + b_o\sqrt{-5})$, различен от (1) и (2), така че идеалът I не е главен.

Упътване: (i) За произволни цели x, y, z, t имаме

$$(1 + \sqrt{-5})(x + y\sqrt{-5}) + (1 - \sqrt{-5})(z + t\sqrt{-5}) = (x - 5y + z + 5t) + (x + y - z + t)\sqrt{-5} \pmod{2}$$

$$x - 5y + z + 5t \equiv x + y - z + t \pmod{2}.$$

Това доказва $I \subseteq \{a + b\sqrt{-5} \mid a \equiv b \pmod{2}\}$. Обратно, ако $a, b \in \mathbb{Z}$, $a \equiv b \pmod{2}$, то за произволни $y, t \in \mathbb{Z}$ системата уравнения

$$\begin{array}{rcl} x & -5y & +z & +5t = a \\ x & +y & -z & +t = b \end{array}$$

има цели решения

$$x = \frac{a+b}{2} + 2y - 3t, \quad z = \frac{a-b}{2} + 3y - 2t.$$

Следователно $\{a + b\sqrt{-5} \mid a \equiv b \pmod{2}\} \subseteq I$.

(ii) От $1+\sqrt{-5}, 1-\sqrt{-5} \in I$ следва, че $2 = (1+\sqrt{-5}) + (1-\sqrt{-5}) \in I$ и $(2) \subseteq I \triangleleft \mathbb{Z}[\sqrt{-5}]$. Допускането $(2) = I$ води до $1 + \sqrt{-5} = 2(x + y\sqrt{-5})$ за някакви цели $x, y \in \mathbb{Z}$. Оттук $x = y = \frac{1}{2}$, което е противоречие, доказващо $(2) \subsetneq I$.

По определение $I \subseteq \mathbb{Z}[\sqrt{-5}]$. Съгласно (i), $1 \notin I$, така че $I \subsetneq \mathbb{Z}[\sqrt{-5}]$.

(iii) От предположението $(a_o + b_o\sqrt{-5})(x + y\sqrt{-5}) = 2$ за $x, y \in \mathbb{Z}$ следва, че

$$(a_o^2 + 5b_o^2)(x^2 + 5y^2) = |a_o + b_o\sqrt{-5}|^2|x + y\sqrt{-5}|^2 = 4$$

с $a_o^2 + 5b_o^2, x^2 + 5y^2 \in \mathbb{N}$. Ако $a_o^2 + 5b_o^2 = 1$, то $a_o = \pm 1, b_o = 0$ и $(a_o + b_o\sqrt{-5}) = (\pm 1) = (1)$. Уравнението $a_o^2 + 5b_o^2 = 2$ няма решение в цели числа a_o, b_o . Ако $a_o^2 + 5b_o^2 = 4$, то $x^2 + 5y^2 = 1$, откъдето $x + \sqrt{-5}y = \pm 1$ и $a_o + b_o\sqrt{-5} = \pm 2$, което противоречи на $(2) \neq I$.

Определение 35. Идеалът $M \neq R$ в комутативен пръстен с единница R се нарича **максимален**, ако единственият идеал $M \subsetneq I \trianglelefteq R$ е $I = R$.

Задача 36. Да се докаже, че всеки собствен идеал $I \neq R$ в комутативен пръстен с единница R се съдържа в максимален идеал M .

Упътване: Нека Σ_I е множеството на собствените идеали на R , съдържащи I , а $\{J_\alpha\}_{\alpha \in A}$ е линейно наредено подмножество на Σ_I . По определение, това означава, че за произволни $\alpha \neq \beta$ от A е изпълнено $J_\alpha \subseteq J_\beta$ или $J_\beta \subseteq J_\alpha$. Тогава $J = \bigcup_{\alpha \in A} J_\alpha \neq R$ е точна горна граница на $\{J_\alpha\}_{\alpha \in A}$, т.e. $J \in \Sigma_I$ и $J \supseteq J_\alpha$ за $\forall \alpha \in A$. Съгласно Лемата на Цорн, оттук следва съществуването на максимален елемент $M \in \Sigma_I$, който е максимален собствен идеал в R , съдържащ I .

Определение 37. Идеалът P в комутативния пръстен с единница R се нарича **прост**, ако от $ab \in P$ за $a, b \in R$ следва $a \in P$ или $b \in P$.

Задача 38. В комутативен пръстен с единница R да се докаже, че:

(i) идеалът $M \neq R$ е максимален тогава и само тогава, когато фактор-пръстенът R/M е поле;

(ii) идеалът P е прост тогава и само тогава, когато фактор-пръстенът R/P е област.

В частност, всеки максимален идеал е прост.

В пръстена \mathbb{Z} на целите числа, максималните идеали са (p) за прости $p \in \mathbb{N}$, а единственият прост идеал, който не е максимален е нулевият $\{0\}$.

Упътване: (i) Ако идеалът M е максимален, то за $\forall r+M \neq M$ идеалът $rR+M = R$ съвпада с целия пръстен. Следователно съществуват $s \in R$ и $m \in M$, така че $rs+m = 1$ и $(r+M)(s+M) = rs+M = 1-m+M = 1+M$.

Обратно, ако R/M е поле, да допуснем, че съществува идеал $M \subsetneq J \subsetneq R$. Тогава за $\forall j \in J \setminus M$ ненулевият елемент $j+M \in R/M$ е обратим в R/M . С други думи, съществува $s+M \in R/M$ с $(j+M)(s+M) = js+M = 1+M$. Оттук $1 = js+m$ за някое $m \in M$ и $1 \in J$, противно на допускането $J \neq R$.

Задача 39. Нека R е комутативен пръстен с единица, а P е прост идеал в R . Да се докаже, че не съществуват идеали $P \subsetneq I \subseteq R$ и $P \subsetneq J \subseteq R$ с $P = I \cap J$.

Упътване: При допускане на противното съществуват елементи $\alpha \in I \setminus P$ и $\beta \in J \setminus P$ с произведение $\gamma = \alpha\beta \in IJ \subseteq I \cap J = P$. Това противоречи на простотата на P .

Задача 40. Нека $\varphi : R \rightarrow S$ е хомоморфизъм на комутативни пръстени с единица, а P е прост идеал в S . Да се докаже, че праобразът $\varphi^{-1}(P)$ е прост идеал в R .

Забележка 41. Съществуват максимални идеали, чиито праобрази под действие на хомоморфизми на пръстени са прости, но не максимални. Например, нулевият идеал е максимален в полето \mathbb{Q} на рационалните числа. Под действие на твърдественото влагане $\mathbb{Z} \hookrightarrow \mathbb{Q}$ на целите числа той се издръпва до нулевия идеал на \mathbb{Z} , който е прост, но не е максимален.

Задача 42. Нека p е просто число, а

$$R = \left\{ \frac{a}{b} \mid a, b \in \mathbb{Z}, b \neq 0, (a, b) = 1, p \text{ не делит } b \right\},$$

е пръстенът от Задача 1 (б). Да се докаже, че:

- (i) допълнението $R \setminus R^* = pR$ на мултипликативната група R^* на R съвпада с главния идеал $pR = \{p\alpha \mid \alpha \in R\}$, породен от p ;
- (ii) pR е единственият максимален идеал на R .

Упътване: (ii) Идеалът pR е максимален, защото произволен идеал $I \supsetneq pR$ съдържа елемент на R^* и $I = R$. Ако M е максимален идеал на R , то $M \neq R$, така че $M \cap R^* = \emptyset$ и $M \subseteq R \setminus R^* = pR$. От максималността на M следва, че $M = pR$.

Задача 43. Нека R е множеството от всички реални функции, определени в интервал [−2, 2]. Да се докаже, че:

- (i) R е комутативен пръстен с единица относно поточково определените операции събиране и умножение на функции

$$(f+g)(x) = f(x) + g(x) \quad u \quad (fg)(x) = f(x)g(x) \quad \text{за } \forall x \in [-2, 2];$$

(ii) подмножеството $M = \{f \in R \mid f(1) = 0\} \subset R$ е максимален идеал в R с фактатор-пръстен $R/M \simeq \mathbb{R}$;

(iii) подмножеството $N = \{f \in R \mid f(1) = f(0) = 0\} \subset M$ е максимален идеал на подпръстена M на R с фактатор-пръстен $M/N \simeq \mathbb{R}$.

(iv) идеалът N на R не е прост.

Упътване: (ii) Приложете Теоремата за хомоморфизмите на пръстени към изображението

$$\varphi : R \longrightarrow \mathbb{R},$$

$$\varphi(f) = f(1) \quad \text{за} \quad \forall f \in R.$$

(iii) Приложете Теоремата за хомоморфизмите на пръстени към изображението

$$\psi : M \longrightarrow \mathbb{R},$$

$$\psi(f) = f(0) \quad \text{за} \quad \forall f \in M.$$

(iv) Използвайте, че $x(x - 1) \in N$, но $x \notin N$ и $x - 1 \notin N$.